A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2012. december 6.*

„Mezőgazdaság — 3665/87/EGK irányelv — 11. cikk — Export-visszatérítések — Visszatérítési kérelem olyan export vonatkozásában, amely nem jogosít a visszatérítésre — Közigazgatási szankció”

A C-562/11. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesfinanzhof (Németország) a Bírósághoz 2011. november 9-én érkezett, 2011. szeptember 7-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Société d’Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA)**

és

a **Hauptzollamt Hamburg-Jonas** között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: M. Ilešič, az ötödik tanács elnökeként eljáró bíró (előadó), E. Levits és M. Safjan bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: M. Aleksejev tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. október 2-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Société d’Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA) képviseletében D. Ehle Rechtsanwalt,

– az osztrák kormány képviseletében C. Pesendorfer, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében G. von Rintelen és B. Burggraaf, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az 1994. december 2-i 2945/94/EK bizottsági rendelettel (HL L 310., 57. o.) és az 1997. március 18-i 495/97/EK bizottsági rendelettel (HL L 77., 12. o.). módosított, a mezőgazdasági termékekre vonatkozó export-visszatérítési rendszer alkalmazása közös részletes szabályainak megállapításáról szóló, 1987. november 27-i 3665/87/EGK bizottsági rendelet (HL L 351., 1. o.) 11. cikke (1) bekezdésének értelmezésére irányul.

2 Ezt a kérelmet a Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA) (a továbbiakban: SEPA) és a Hauptzollamt Hamburg-Jonas közötti jogvitában terjesztették elő, amelynek tárgya valamely közigazgatási szankciónak a SEPA-val szembeni, az általa tévesen igényelt export-visszatérítés miatti alkalmazása.

Jogi háttér

3 A 3665/87/EK rendeletet hatályon kívül helyezte, és annak helyébe lépett a mezőgazdasági termékek után járó export-visszatérítési rendszer alkalmazása közös részletes szabályainak megállapításáról szóló, 1999. április 15-i 800/1999/EK bizottsági rendelet (HL L 102., 11. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 25. kötet, 129. o.), amely rendeletet ezt követően hatályon kívül helyezte, és annak helyébe lépett a mezőgazdasági termékek után járó export-visszatérítési rendszer alkalmazása közös részletes szabályainak megállapításáról szóló, 2009. július 7-i 612/2009/EK bizottsági rendelet (HL L 186., 1. o.). Az alapeljárásra mindazonáltal még mindig a módosított 3665/87 rendelet alkalmazandó.

4 A 2945/94 rendelettel módosított 3665/87 rendelet 11. cikke (1) bekezdésének első albekezdése az alábbiak szerint rendelkezett:

„Amennyiben megállapításra kerül, hogy az exportőr az export-visszatérítés igénylése során az őt megilletőnél nagyobb összegű visszatérítést kért, a szóban forgó kivitel után járó visszatérítés a ténylegesen exportált termékek után járó összeg lesz, amelyet az alábbi összegekkel kell csökkenteni:

a) az igényelt visszatérítés és a ténylegesen megvalósult export után járó visszatérítés különbségének a fele;

b) az igényelt visszatérítés és az exportőrt megillető visszatérítés különbségének kétszerese, ha az exportőr szándékosan szolgáltatott hamis adatokat."

5 Ezen 11. cikk (1) bekezdésének második albekezdése ezt úgy pontosította, hogy „[a]z igényelt visszatérítést [a kérelmező által] megadott adatokból kiszámított összegnek kell tekinteni […]".

6 Az említett 11. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése az alábbiak szerint rendelkezett:

„Az a) pontban megállapított szankció nem alkalmazható:

[a)] *vis maior* esetén;

[b)] az exportőr akaratán kívül álló olyan kivételes esetekben, amelyek a kiviteli nyilatkozatnak vagy a fizetési nyilatkozatnak az illetékes hatóságok általi elfogadását követően következnek be, feltéve hogy az exportőr – amint tudomást szerzett e körülményekről […] – tájékoztatja az illetékes hatóságot, és ez utóbbi még nem állapította meg, hogy az igényelt visszatérítés jogosulatlan;

[c)] az igényelt visszatérítés nyilvánvaló hibája esetében, amelyet az illetékes hatóságok felismertek;

[…]."

7 Ugyanezen 11. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdése kimondta:

„Amennyiben az a) és b) pontban megállapított csökkentés negatív előjelű összeget eredményez, az exportőrnek ezt az összeget kell megfizetnie.”

8 A 495/97 rendelet, amely 1997. március 26-án lépett hatályba, a következőképpen módosította a 3665/87 rendelet 11. cikke (1) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontját:

„[…]

b) kivételes esetekben, amikor az exportőr tudomására jut, hogy az igényelt visszatérítés túlzottan magas, erről saját maga, haladéktalanul írásban értesíti a hatáskörrel rendelkező hatóságot, kivéve ha a hatáskörrel rendelkező hatóság közölte az exportőrrel a kérelem megvizsgálására vonatkozó szándékát, vagy az exportőr más módon tudomást szerzett erről a szándékról, illetve ha a hatáskörrel rendelkező hatóság már megállapította, hogy az igényelt visszatérítés szabálytalan”. [nem hivatalos fordítás]

9 A 3665/87 rendelet 13. cikke az alábbiak szerint rendelkezett:

„Nem jár visszatérítés az olyan termékek után, amelyek egészségügyileg nem megfelelő, a jogszabályi követelményeket nem kielégítő és nem kereskedelmi minőségűek, valamint – amennyiben az ilyen termékeket emberi fogyasztásra szánják – akkor, ha jellemzőik vagy állapotuk kizárja, illetve lényegesen korlátozza rendeltetésszerű felhasználásukat.” [nem hivatalos fordítás]

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

10 1997 februárjától 1998 januárjáig a SEPA a Zollamt Hallbergmoosnál (hallbergmoosi vámhivatal) marhahússzállítmányokra vonatkozó kiviteli nyilatkozatokat nyújtott be. A SEPA ezekhez a kiviteli nyilatkozatokhoz az állatorvosi hatóságok által kiállított egészségügyi igazolásokat mellékelt, és az azokban foglalt tájékoztatás szerint ez a hús „elkülönített” német vágóhidakról származott, azaz olyan vágóhidakról, amelyek a beteg, valamint különleges okokból kényszervágás alá tartozó állatok levágására szolgálnak.

11 Az említett áruk vámkezelésére hatáskörrel rendelkező fővámhivatal, azaz a Hauptzollamt Landshut, az említett kiviteli nyilatkozatokat továbbította a Hauptzollamt Hamburg-Jonashoz, amely az Európai Unió közös agrárpolitikájának megfelelően az export-visszatérítések odaítélésére és kifizetésére hatáskörrel rendelkező szervezet. A Hauptzollamt Landshut azonban nem minden esetben továbbította a Hauptzollamt Hamburg-Jonas számára a SEPA által a kiviteli nyilatkozataihoz mellékelt egészségügyi igazolásokat.

12 A Hauptzollamt Hamburg-Jonas először 1 633 436 DEM teljes összegben odaítélte és kifizette a SEPA számára az export-visszatérítést, ezt követően az 1999. november 15-i és 22-i határozatában visszakövetelte ezen visszatérítéseket azzal az indokkal, hogy nem teljesült a 3665/87 rendelet 13. cikkében foglalt, az egészségügyi megfelelőségre, a jogszabályi követelmények kielégítésére és a kereskedelmi minőségre vonatkozó feltétel.

13 Az 1997. szeptember 16-i utasítást követően ugyanis a Hauptzollamt Hamburg-Jonas azt állapította meg, hogy az elkülönített vágóhidakról származó hús egészségügyileg nem megfelelő, a jogszabályi követelményeket nem elégíti ki és nem kereskedelmi minőségű.

14 A SEPA bírósági úton vitatta ezen export-visszatérítések visszakövetelését. Mivel az elkülönített vágóhidak rendelkeztek azokkal az állatorvosi igazolásokkal, amelyek szerint az érintett húsok emberi fogyasztásra alkalmasak, és a vámeljárás érdekében további egészségügyi igazolásokat is kiadtak, a SEPA úgy érvelt, hogy nem volt kétségbe vonható, hogy az exportált hússzállítmányok egészségügyileg megfelelőek, a jogszabályi követelményeket kielégítik és kereskedelmi minőségűek.

15 A Bundesfinanzhof előzetes döntéshozatal iránti kérelme alapján a Bíróság azt állapította meg, hogy a termék „szokásos feltételek melletti" forgalomba hozhatósága az „egészségügyileg megfelelő, jogszabályi követelményeket kielégítő, kereskedelmi minőség" fogalmának szerves része, és az olyan húst, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amelynek előállítása, kezelése és forgalmazása számottevően korlátozott, még akkor sem lehet a „szokásos feltételek mellett" forgalomba hozhatónak minősíteni, ha megfelel az egészségügyi követelményeknek, és kereskedelmi ügylet tárgyát képezi (a C-409/03. sz. SEPA-ügyben 2005. május 26-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-4321. o.] 26. és 30. pontja). A SEPA keresetét többek között ezen ítélet alapján elutasították, és az említett export-visszatérítések visszatérítésére való kötelezés véglegessé vált.

16 Az 1999. november 15-i és 22-i visszatérítésre kötelező határozatokat követően a Hauptzollamt Hamburg-Jonas az 1999. november 23-i határozatban a módosított 3665/87 rendelet 11. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja szerinti szankciót is kiszabott a SEPA-val szemben. E szankció összege 816 718 DEM volt.

17 A SEPA a szankció tárgyában hozott határozat ellen panaszt nyújtott be, és a Hauptzollamt Hamburg-Jonas helyt adott a panasznak, amennyiben az említett határozat azokra a hússzállítmányokra vonatkozott, amelyek esetében a Hauptzollamt Landshut a továbbított kiviteli nyilatkozathoz egészségügyi igazolást is mellékelt. A Hauptzollamt Hamburg-Jonasnak ebben a tekintetben azt volt az álláspontja, hogy azokban az esetekben, amikor a hozzá továbbított dokumentumokból arra következtethetett, hogy a hús elkülönített vágóhidakról származott, nem teljesültek az említett 11. cikk (1) bekezdése első albekezdése a) pontja alkalmazásának feltételei.

18 Miután ennek következtében a 2002. május 3-i és 2004. április 8-i módosító határozatokkal 62 723 euróval csökkentette az eredetileg kiszabott szankció összegét, a Hauptzollamt Hamburg-Jonas a 2006. január 31-i határozatban elutasította a SEPA panaszának ezt meghaladó részét.

19 A SEPA e határozattal szemben keresetet nyújtott be a Finanzgericht Hamburg előtt, amely a 2008. szeptember 8-i ítéletében elutasította ezt a keresetet. Az említett ítélettel szembeni felülvizsgálati kérelem alapján indult eljárás jelenleg folyamatban van a Bundesfinanzhof előtt.

20 Mivel úgy ítélte meg, hogy a jogvita megoldásához szükség van a módosított 3665/87 rendelet 11. cikke (1) bekezdésének értelmezésére, a Bundesfinanzhof felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„Kell-e szankciót kiszabni azon exportőrrel szemben amely – annak ellenére, hogy valamely export nem jogosít visszatérítésre – ezen export vonatkozásában visszatérítési kérelmet nyújt be, amely kérelemben pontosan megjelöli a visszatérítés odaítélése szempontjából releváns tényeket?"

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

21 A kérdést előterjesztő bíróság a kérdésével lényegében arra vár választ, hogy a módosított 3665/87 rendelet 11. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy alkalmazni kell az ezen (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában foglalt csökkentést, ha valamely exportőr jóhiszeműen és a szóban forgó áru jellegének és eredetének pontos megjelölése mellett olyan export vonatkozásában nyújt be visszatérítési kérelmet, amely nem jogosít visszatérítésre.

22 A SEPA szerint erre a kérdésre nemlegesen kell válaszolni. A SEPA hangsúlyozza, hogy a kiviteli nyilatkozatai a szóban forgó marhahússzállítmányokat elkülönített vágóhidakról származóként azonosították, és a nyilatkozatokhoz egészségügyi igazolásokat is mellékeltek. Azt, hogy az érintett export nem jogosít visszatérítésre, a SEPA csak később tudhatta meg, akkor, amikor tudomást szerzett a hatáskörrel rendelkező német hatóságok azon utasításáról, amelyek szerint az elkülönített vágóhidakról származó hús nem tesz eleget a 3665/87 rendelet 13. cikkében foglalt, az egészségügyi megfelelőségre, a jogszabályi követelmények kielégítésére és kereskedelmi minőségre vonatkozó feltételnek, valamint amikor ez az értékelés a fent hivatkozott SEPA-ügyben hozott ítéletben megerősítést nyert. A SEPA szerint ilyen körülmények között indokolatlan vele szemben az említett rendelet 11. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja szerinti szankciót kiszabni.

23 Az osztrák kormány osztja ezt az álláspontot. Az Európai Bizottság ezzel szemben úgy véli, hogy az előterjesztett kérdésre igenlő választ kell adni.

24 Ebben a tekintetben először is arra kell emlékeztetni, hogy a módosított 3665/87 rendelet 11. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében foglalt csökkentést nemcsak abban az esetben kell alkalmazni, ha jár a visszatérítés, jóllehet az exportőr által igényeltnél alacsonyabb összegben, hanem azokban az esetekben is, ha bebizonyosodik, hogy az exportőrnek egyáltalán nem jár visszatérítés, azaz a visszatérítés összege nulla (lásd a 800/1999 rendelet 51. cikkének (1) bekezdését illetően, amelynek szövege megegyezett a 3665/87 rendelet 11. cikke (1) bekezdésének szövegével, a C-27/05. sz. Elfering Export ügyben 2006. április 27-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-3681. o.] 27. pontját és a C-143/07. sz. AOB Reuter ügyben 2008. április 24-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-3171. o.] 22. pontját). Ezekben az esetekben az említett csökkentés negatív előjelű összeget eredményez, amelyet a 3665/87 rendelet 11. cikke (1) bekezdésének negyedik albekezdése szerint az exportőrnek meg kell fizetnie.

25 Továbbá emlékeztetni kell arra, hogy ez a csökkentési mechanizmus egy olyan büntetés megfizetésére történő kötelezésből áll, amelynek összegét azon összeg arányában határozzák meg, amelyet az exportőr jogalap nélkül kapott volna, ha odaítélik neki az igényelt visszatérítést. Olyan szankcióról van szó, amely szerves részét képezi az export-visszatérítési rendszernek, és amelynek nincs büntető jellege (lásd ebben az értelemben a C-210/00. sz. Käserei Champignon Hofmeister ügyben 2002. július 11-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-6453. o.] 43. pontját; a fent hivatkozott AOB Reuter ügyben hozott ítélet 18. pontját és a C-489/10. sz. Bonda-ügyben 2012. június 5-én hozott ítélet 30. pontját).

26 Az e szankció alapját képező felelősség alapvetően objektív jellegű. Ebből következően a 3665/87 rendelet 11. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában foglalt csökkentést akkor is alkalmazni kell, ha az exportőr nem vétkes (a fent hivatkozott AOB Reuter ügyben hozott ítélet 17. és 19. pontja, valamint a C-367/09. sz. SGS Belgium és társai ügyben 2010. október 28-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-10761. o.] 58. pontja).

27 Végül arra kell emlékeztetni, hogy abban az esetben, ha a hatáskörrel rendelkező hatóságok a kiviteli nyilatkozatokat eredetileg elfogadták, és ha az ezen elfogadást követő megállapítások alapján kitűnik, hogy a szóban forgó kivitel nem jogosít visszatérítésre, akkor főszabály szerint ki kell szabni a 3665/87 rendelet 11. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja szerinti szankciót (a fent hivatkozott AOB Reuter ügyben hozott ítélet 27. és 30. pontja).

28 A Bíróság ezen állandó ítélkezési gyakorlatából következően nem fogadható el a SEPA-nak az osztrák kormány által is osztott érvelése, amely szerint a 3665/87 rendelet 11. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja szerinti szankció alkalmazását megakadályozza önmagában az a tény, hogy az exportőr jóhiszeműen járt el, és a kiviteli nyilatkozataiban az érintett áruk jellegét és eredetét pontosan megjelölte. A 3665/87 rendelet 11. cikke (1) bekezdése első albekezdésének b) pontjától eltérően ugyanis ezen (1) bekezdés első albekezdésének a) pontja többek között azokban az esetekben alkalmazandó, amikor az exportőr az áruk jellege és eredete alapján megállapította és garantálta, hogy

ezek az áruk egészségügyileg megfelelőek, a jogszabályi követelményeket kielégítik és kereskedelmi minőségűek, és később kiderül, hogy ez az információ téves volt (lásd analógia útján a fent hivatkozott SGS Belgium és társai ügyben hozott ítélet 57–59. pontját).

29 Ebben a tárgyban a Bíróság már megállapította, hogy még ha az exportőr nem is nyilatkozik kifejezetten arról, hogy az érintett áru egészségügyileg megfelelő, a jogszabályi követelményeket kielégíti és kereskedelmi minőségű, a visszatérítési kérelme minden esetben azt jelenti, hogy e feltétel teljesítését hallgatólagosan igazolja (a C-309/04. sz. Fleisch-Winter-ügyben 2005. december 1-jén hozott ítélet [EBHT 2005., I-10349. o.] 32. pontja). Amennyiben ezt követően bebizonyosodik, hogy ez a visszatérítési kérelemben található hallgatólagos nyilatkozat téves volt, az exportőrrel szemben a 3665/87 rendelet 11. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában foglalt szankciót kell kiszabni, kivéve ha az ezen (1) bekezdés harmadik albekezdésében meghatározott valamely mentességi eset alkalmazandó (a fent hivatkozott Elfering Export ügyben hozott ítélet 30. pontja).

30 A fent kifejtett tények összességéből az következik, hogy az alapügybelihez hasonló körülmények között – ahol az exportőr jóhiszeműsége és az áru jellegének és eredetének pontos megjelölése ellenére tévesnek bizonyul a visszatérítési kérelem lényeges részét képező állítás, amely szerint ez az áru egészségügyileg megfelelő, a jogszabályi követelményeket kielégíti és kereskedelmi minőségű – alkalmazni kell az említett 11. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában foglalt csökkentést, kivéve ha az ezen (1) bekezdés harmadik albekezdésében meghatározott valamely mentességi eset alkalmazandó.

31 Az említett mentességeket illetően a SEPA a 3665/87 rendelet 11. cikke (1) bekezdése harmadik albekezdésének a) pontja értelmében vett *vis maior* és az e 11. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontja értelmében vett kivételes eset fennállására hivatkozott.

32 Az agrárrendeletek területén a *vis maior* fogalmán olyan körülményeket kell érteni, amelyek az érintett gazdasági szereplőn kívül állnak, rendellenesek és nem láthatók előre, amelyek következményeit a legnagyobb gondosság mellett sem lehetett volna elkerülni (a fent hivatkozott Käserei Champignon Hofmeister ügyben hozott ítélet 79. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

33 Márpedig a SEPA állításával ellentétben sem a hatáskörrel rendelkező német hatóságok utasítását – amelyek szerint az elkülönített vágóhidakról származó hús nem tesz eleget az egészségügyi megfelelőségre, a jogszabályi követelmények kielégítésére és a kereskedelmi minőségre vonatkozó feltételnek – sem pedig a fent hivatkozott SEPA-ügyben hozott ítélet hasonló értelmű tartalmát nem lehet rendellenesnek vagy előreláthatatlannak minősíteni. Amint azt a Bíróság az említett ítélet 29. és 30. pontjában megállapította, már a SEPA által végzett exportálások előtt hatályba lépett közösségi jogszabályból is az következett, hogy még ha eleget is tett az egészségügyi követelményeknek az elkülönített vágóhidakról származó hús, az emberi fogyasztás céljából történő forgalomba hozatalát csak a helyi piacon lehetett engedélyezni, és csak akkor, ha különböző további feltételek teljesülnek.

34 A „kivételes esetekre” vonatkozó mentességet illetően mind a 3665/87 rendelet 11. cikke (1) bekezdése harmadik albekezdése b) pontja 2945/94 rendelettel módosított változatának szövegéből, mind ezen rendelkezés 495/97 rendelettel módosított változatának szövegéből az tűnik ki, hogy az uniós jogalkotó lehetővé kívánta tenni a visszatérítési kérelmet tévesen benyújtó exportőrök számára az ezen (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában foglalt szankció alóli mentességet abban az esetben, ha az exportőrök a kérelmük benyújtását, sőt akár annak elfogadását követően jönnek rá, hogy a kérelem megalapozatlan, és erről haladéktalanul tájékoztatják a hatáskörrel rendelkező hatóságokat.

35 A jelen esetben a SEPA a Bíróság előtt azt állította, hogy mielőtt a hatáskörrel rendelkező német hatóságok elfogadták volna azt az utasítást, amely szerint az elkülönített vágóhidakról származó hús nem tesz eleget az egészségügyi megfelelőségre, a jogszabályi követelmények kielégítésére és a kereskedelmi minőségre vonatkozó feltételnek, ezek a hatóságok azon ellentétes előfeltevésből indultak ki, amely szerint az elkülönített vágóhidakról származó hús az export-visszatérítés kedvezményével

történő exportálás valamennyi feltételének eleget tesz. A SEPA úgy érvelt továbbá, hogy az említett utasítást nem tették közzé, és hogy amint arról tudomást szerzett, nem nyújtott be több exportvisszatérítési-kérelmet ezen termékek vonatkozásában.

36 A nemzeti bíróságnak kell megvizsgálnia, hogy helytállóak-e ezek az állítások, és azok relevanciáját nem vonják-e kétségbe egyéb tényezők. Ezen vizsgálat függvényében a jelen ítélet előző pontjában említettekhez hasonló sajátos körülmények összessége a 3665/87 rendelet 11. cikke (1) bekezdése harmadik albekezdése b) pontjának értelmében vett különleges esetek fennállásának tekinthető.

37 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a módosított 3665/87 rendelet 11. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az ezen (1) bekezdés harmadik albekezdése szerinti mentességekre is figyelemmel az említett (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában foglalt csökkentést alkalmazni kell többek között abban az esetben, ha arról az áruról, amelynek exportja vonatkozásában visszatérítést igényeltek, bebizonyosodik, hogy egészségügyileg nem volt megfelelő, a jogszabályi követelményeket nem elégítette ki, és nem volt kereskedelmi minőségű, valamint annak ellenére, hogy az exportőr jóhiszemű volt, és megfelelően megjelölte az említett áru jellegét és eredetét.

A költségekről

38 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

Az 1994. december 2-i 2945/94/EK bizottsági rendelettel és az 1997. március 18-i 495/97/EK bizottsági rendelettel módosított, a mezőgazdasági termékekre vonatkozó export-visszatérítési rendszer alkalmazása közös részletes szabályainak megállapításáról szóló, 1987. november 27-i 3665/87/EGK bizottsági rendelet 11. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az ezen (1) bekezdés harmadik albekezdése szerinti mentességekre is figyelemmel az említett (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában foglalt csökkentést alkalmazni kell többek között abban az esetben, ha arról az áruról, amelynek exportja vonatkozásában visszatérítést igényeltek, bebizonyosodik, hogy egészségügyileg nem volt megfelelő, a jogszabályi követelményeket nem elégítette ki, és nem volt kereskedelmi minőségű, valamint annak ellenére, hogy az exportőr jóhiszemű volt, és megfelelően megjelölte az említett áru jellegét és eredetét.

Aláírások